

Kazimierz Lipiński

[Z mocy art. 17]

Palestra 2/12(12), 94

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ODPOWIEDZI PRAWNE

I

P Y T A N I E:

Z mocy art. 17 dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) wywłaszczeni właściciele lub współwłaściciele nieruchomości ziemskich, którzy nie skorzystali z prawa otrzymania gospodarstwa zastępczego, mają prawo do zaopatrzenia w wysokości uposażenia urzędnika państwowego VI grupy.

Czy zainteresowany może dochodzić tej należności w drodze sądowej?

Czy roszczenie o powyższe zaopatrzenie podlega przedawnieniu?

O D P O W I E D Ź:

Według stałego orzecznictwa Sądu Najwyższego rozstrzyganie w sprawach związanych z wykonaniem reformy rolnej nie należy do drogi sądowej (por. uchwałę składu 7 sędziów z dnia 13.X.1951 r. — OSN zesz. I/1953, poz. 1). Przyznanie zaopatrzenia, o którym mowa w pytaniu, stanowi „wykonanie reformy rolnej”, należy przeto do kompetencji organów administracji. **Droga sądowa** zarówno o wypłatę zaopatrzenia, jak i o ustalenie jego wysokości **jest wyłączona**. Wnioski o przyznanie zaopatrzenia przewidzianego w art. 17 dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej rozpoznają w I instancji wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych miejsca położenia nieruchomości przejętej na cele reformy rolnej.

Roszczenie o powyższe zaopatrzenie **nie podlega przedawnieniu**.

(opracował Kazimierz Lipiński)

II

P Y T A N I E:

Jak należy rozumieć pojęcie „zorganizowanej” grupy przestępczej”, o której mowa w art. 1 § 3 lit. b dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o wzmoże-